

Замислите дјецо једно велико море...

Дивни, љетни, сунчани дан мамио је на купање. Сунце је купало морске таласе и позивало сву дјецу у воду.

Ђурђица и њена сестра су управо изашле из мора, сјеле на пешкир и сушиле се. Њена сестра је узела да чита занимљиву књигу, а Ђурђица је лагано утонула у сан. Час је била у космосу, међ` звијезде и комете, а час је великим морем пловила са делфинима, морским коњићима и другим животињама. Све је за њу било ново. Шарени свијет великог мора је одисао разноврсношћу и богатством: велики број риба, саса, коњића, шкољки, звијезда, корала... Уживала је у свим тим чарима. Одједном, изненада, деси се нешто чудно и сан се претвори у дугу, ноћну мору. Велика комета паде у бескрајно, плаветно море и тако снажно, подиже огроман талас који прекри цио град. Било је немогуће, вода је носила све пред собом, рушила, ломила, продирала свуда, у сваком кутку и пукотини. Људи је било на сваком дијелу: по улицама, степеницама, тврђавама, парковима... Свуда унаоколо је лежао и велики број копнених и морских животиња које је талас избацио. Сви су били несебични и учествовали у спасавању, једни- других. Чак су и животиње успијевале неке помоћи. Жућко је извлачио неко, шћућурено, испрепадано дијете испод олупине брода. Нећете вјеровати, кит је у утроби чувао мноштво људи које је успио смјестити... То је била права борба за опстанак. Док су се извлачили преостали становници из олупина и зидина, огроман свемирски брод се спусти на тло. Необични, зелени свемирци помагали су дјеци, људима и животињама. Својим зеленим пипцима и бродићем преносили су их на осушене дјелове копна. Убрзо су били сви спашени. Ђурђица се сада возила необичним свемирским бродом изнад мора. Море је сада било мирно, тихо, прекрасне плаве, бисерне боје. Ђурђица је помислила како је море велико као свемир и како чува своје велике морске тајне.

Изненади је неколико капљица воде које је пробудише. Бјеше јој жао што нема малих, зелених човечуљака, нема кита, делфина,... Схвати да је то био само сан. Али, ипак понесе са собом дио слике велике морске тајне и рече сестри- „Море је велика тајна, за мене и тебе, море је рат и мир, море смо ја и ти.“ Загрли сестру и пођоше на сладолед.

Одјељенска бајка - Одјељење II-2

ОШ“Милан Вуковић“

ментор- Славица Кољеншић